

Adnan Oktar'ın kiralık kalemleri ve zengin ettiği gazeteciler kim

07.08.2018

Türkiye'de Osmanlı'nın son dönemlerinde başlayan, 1960'lı 70'li yıllarda zirveye çıkan "**Dünyayı yöneten gizli güç Yahudiler**" fikrini yansıtan eserler yayınlandı ve halkın büyük bir kısmı bu konuları kahvelerde bile konuşur oldu. Ülkemizde **Atatürk, İnönü** gibi cumhuriyet kurucuları, etkin bürokratlar, bakanlar, valiler, basın mensupları, kimi yazarlar da "**mason olmakla, yahudiye hizmet etmekle**" suçlandı. Hatta aslında yönetenlerin çoğu açıkça Yahudi de değil de "**isimleri Türkçe olan Yahudi dönmeleri**"ydi! Sadece sağcılar değil, sol kökenli kimi yazarlar da bu görüşü ortaya koyan eserler yazdı. Yahudilik üzerine yoğun bir şekilde eser veren ise, 90'lı yıllarda **Harun Yahya** adıyla yüzlerce kitabı bulunan **Adnan Oktar** oldu. Görünüşe göre sadece buna odaklanmış bir cemaat haline geldi **Adnancılar**.

Aslında bu düşünce sadece ülkemize has bir durum da değildi. Avrupa'da bu konuda birkaç yüzyıl süren tartışmalar yaşanıyor. 1797 ile 1798 yılları arasında **Peder Barruel**, Fransız devrimine tepki olarak Memoires pour servir a l'histoire du jacobinisme (**Jakobenizmin tarihine hizmet edecek hatıralar**) adlı bir roman yazdı. Tapınakçılar'la başlayan bir romandı bu. Tapınak Şövalyeleri'nin büyük üstadı **Jacques de Molay**'ın 19 Mart 1314'de Notre-Dame'ın avlusunda yakılışından sonra, Tapınakçılar "**monarşiyle papalığı yıkıp bir dünya hükümeti kurmak**" için bir gizli derneğe dönüşmüşler, Onsekizinci yüz yılda, **Farmasonluğu ele geçirip** araç haline getirmişlerdi.

Barruel, Tapınakçılar'dan Masonluğa dünyayı ele geçirmek isteyen bir gizli örgütü romanında ele alırken, bu işlerde yahudilerin parmağı olduğu gibi bir iddiada bulunmamıştı. Barruel'in bu kitabı belli bir etki oluşturdu. **Napolyon Bonapart, Charles de Berkheim**'e gizli mezhepler hakkında rapor hazırlattı. Halen Fransız Ulusal Arşivleri'nde bulunan bu raporları Berkheim, "**Marquis de Luchet'nin ve Barruel'in kitaplarından faydalanarak**" hazırlamıştı.

Bu raporlar sayesinde dünyayı yönetebilecek yetenekte bir "**Bilinmeyen Üstünler**" kurulunun varlığını gören Napolyon, onlara katılmaya karar verdi. Kardeşi **Joseph**'in, **Büyük Doğu** üstadlığına aday gösterilmesini sağladı, kendisi de, bir çok kaynakların belirttiğine göre, Masonlarla bağ kurdu. Bazı kaynaklara göre, çok yüksek bir dereceye erişti.

Napolyon, 1806'da Fransız Yahudilerini bir toplantıya çağırdı. Görünüşte, tefeciliği azaltmaya çalışmak, İsrail azınlığının bağlılığını güvenceye almak, yeni finansman kaynakları bulmak amacı güden bu toplantıya, Bilinmeyen Üstünler yönetimini çağrıştıran **Sinod** adı verilmişti.

Ama Napolyon'un, yahudilerle uzlaştığı 1806 yılında Barruel, **Yüzbaşı Simonini** diye birinden ilginç bir mektup aldı. Mektupta **Mani ile Şeyh'ül Cebel**'in Yahudi oldukları, "**Masonların Yahudiler tarafından kurulduğu**", Yahudilerin var olan tüm gizli derneklere sızdıkları açıklanıyordu.

Simonini'nin mektubu Paris'te elden ele dolaştırılınca, daha yeni Büyük Sinod'la ilişki kurmuş olan Napolyon'u güç durumda bıraktı. Ardından **Paulusçular**'ın hakim olduğu Moskova'da, Ortodoks Kilisesi Kutsal Sinodu bir açıklama yaptı: "**Şimdi Napolyon, İsa'nın kili-sesini ortadan kaldırarak, kendisini gerçek Mesih ilan etmek için, Tanrı'nın gazabının yeryüzünün dört bir yanına dağıttığı bütün Yahudileri birleştirmeyi amaçlıyor.**"

Barruel de, romanında dile getirdiği iddiaların, sadece masonlar tarafından değil, Yahudi-Masonlar tarafından

hazırladığını kabul etti.

NEDİR BU SİON PROTOKOLLERİ

Kudüsçü grup diye anılan **Tapınakçı gelenek** üç kola ayrılmıştı. Birincisi, İspanyol ve Provins kabalacıları aracılığıyla **Yeni-Tapınakçı** kanatta yer alan gruptu. İkinci kol, **Baconci** kanatta yer almış, bunların tümü bilimadamı ya da bankacı olmuşlardı. Üçüncü kol ise, Rusya'da kurulmuştu. Rus yahudilerinin çoğu küçük tüccarlarla tefecilerdi. Yahudi kültürü, Kitap kültürüydü, tüm Yahudiler okuma yazma biliyorlardı. Bu yüzden gerek liberal, gerek devrimci aydınların saflarında çok yahudi vardı.

Paulusçular ise gizemci, karşı-devrimci, toprak sahiplerine sıkı sıkıya bağlıydılar, saraya da sızmışlardı. Bu yüzden yahudilere düşmandılar ve onları gözden düşürmeye çalışıyorlardı. Napolyon'un yahudilerle uzlaşmasından sonra ortaya sürdükleri, **"her şeyin ardında Yahudi var"** iddiasıyla da, Avrupa'daki **Yeni Tapınakçılar'** ve **Baconcılar'** güç duruma düşürüyorlardı.

Papaz giysileriyle ormanlarda dolaşan gezgin rahip **Nilus**, saraydan uzaklaştırılacağı zaman. birisi ona **Protokoller**'in metnini verince, hem Çar'ın gözdesi oldu, hem de dünyayı kasıp kavurdu. Protokoller aracılığıyla, **"Martinciler ve Yahudiler"** kötülenince, Avrupa'da da **"Yahudi düşmanlığı"** hızla yaygınlaştı.

Protokoller ilk kez 1903'te, aşırı yahudi aleyhtarı **Kruscevan**'ın yönettiği **Znamia** adında bir Petersburg gazetesinde yer almıştı. 1905'te tam metin, imzasız olarak, **Boutmi** diye biri tarafından **"Kötülüklerimizin Kaynakları"** başlığıyla kitap halinde yayınlandı. Boutmi, Kruscevan'la birlikte Rus Halk Birliği'ni kurmuştu. Boutmi daha sonra, bu kez kendi adıyla, **İnsan Soyunun Düşmanları-Sion merkezi kançılıryasının gizli arşivlerinden Protokoller** başlığıyla yayınladı.

Protokoller'in dünyanın dört bir yanında çevirileri yapılacak olan geniş baskısı, yine 1905'te, Nilus'un, yerel Kızılhaç'ın desteğiyle yayınlanan, **Küçüğün içindeki Büyük: Deccal Yakın Bir Siyasal Olasılıktır, Tsarkoie Tselo** başlıklı kitabının üçüncü baskısı içinde yayımlandı. Gizemci düşüncüyü daha geniş kapsamlı bir çerçevede ele alan bu kitap, sonunda Çar'ın eline geçti. Moskova Metropoliti kitabın bütün Moskova kiliselerinde okunmasını buyurdu.

Protokoller, **Sion Bilgeleri**'ne mal edilen, yirmi dört açıklamadan oluşan bir eylem programıydı. Sion bilgeleri, dünyayı nasıl ele geçirip, Yahudi İmparatorluğu'nu kuracaklarını açıklıyorlardı. Kitap çok ciddiye alındı Avrupa'da. Bilgeler dünyayı ele geçirmek için plan kuruyorlardı.

YAHUDİLERE MÜSLÜMANLAR DEĞİL HRİSTİYANLAR DÜŞMANDI

Aslında Filistin'de yaşayan Yahudiler, Müslümanların hoşgörüsüyle davrandıkları ırkçı bir azınlıktı sadece. Onlara hristiyanlar kötü davranıyorlardı, Müslümanlar değil. Çeşitli haclı seferleri sırasında Yahudilerin gettoları yağmalanmıştı hristiyanlar tarafından ve toplu kı-rımlara maruz kalmışlardı. Hristiyanların ve Tapınakçılar'ın gözünde Yahudiler tefeci olarak görülüyorlardı, horlanıyorlardı ve **"yararlanılması ama güvenilmemesi gereken kimseler"** sayılıyorlardı. **Provins Tapınakçıları**'na göre, Yahudiler, **"ikinci sınıf"** insanlardı her şeyden önce. Fakat Kabalacılığın gizemciliğinden **"dünyayı yönetme metodu arama"** çılgınlığında Yahudiler işin içine karışınca, Tapınakçılık-Kabalizm yerine Yahudilere yönelik Avrupa'da müthiş bir kuşku, nefret oluştu. Hitler Yahudilere yönelik güvensizliği ideoloji haline getirince, soykırım yapmaya kadar götürdü.

Sion Protokoller'i'nin etkisi Osmanlı'yı da etkiledi. Siyonizm ve Yahudilik üzerine sayısız kitaplar yazılar yayınlandı. Kendilerini sadece bu konuya vakfeden **Cevat Rifat Atilhan** gibi yazarlar bu konuda öncü oldu. **"Sultan Abdülhamid'i yıkan ekip, Cumhuriyeti kuran kadro, Hürriyet-Milliyet-Cumhuriyet gibi gazeteler, meşhur yazarların çoğu, hükümetlerde yer alanların bir kısmı"** ya yahudiydi veya dönmeydi, **"İslam'ı parçalamak, ahlaksızlığı yaymak, ülkeyi bölmek en büyük hedefleriydi"** düşüncesi fısltı gazetesinin tesiriyle halkın büyük çoğunluğuna aktarılmıştı.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Avrupa ve Batı'da Yahudi düşmanlığı yerini **"mazlum Yahudileri kollama ve koruma**

felsefesi"ne dönüşmüş, Yahudi sorunu Ortadoğu'ya kaydırılmıştı. **"Filistin topraklarını Yahudilere satmayan"** Sultan Abdülhamit'i tahttan indirenler arasında Yahudilerin olması, İttihat Terakki cemiyetinde bulunmaları, daha sonra da İsrail'in kurulması gibi gelişmeler **"Osmanlı'yı yıkan-Cumhuriyeti kuran Yahudiler"** yargısını oluşturdu.

Sion Protokolleri başta olmak üzere, Yahudilerin dünyayı yönettiği iddiasını taşıyan kitapların en çok okunduğu 1960-1970'li yıllardır. O tarihe kadar İslami bir yayıncılık pek yoktu. **"Atatürk'ün Selanik dönmesi iddiası, Lozan'daki heyette İnönü'den çok Yahudi haham Haim Naum'un etkin olduğu, ülkenin en zengini Vehbi Koç'un arkasında Bernar Naum'un bulunduğu"** gibi söylentilerin yaygın olduğu yıllardı o yıllar.

Bu iddialar ve bu konudaki kitapları okuyanlar değişik tesirlere sahip oluyorlardı. Ya **"her şeyin arkasında Yahudi var, dünyayı da onlar yönetiyorlar, böyle bir güce karşı yapacak bir şey yok"** duygusuna kapılıyorlar, ya da İslami kesimin genelinde olduğu gibi Yahudilere karşı bileniyorlar, derin öfke duyuyorlar ve dünyayı yöneten güce karşı ancak İslami hakim kılma, yönetime gelme idealine sahip olarak bir mücadelenin içine giriyorlardı. Sağın hemen bütün gruplarında **"siyonizmi anlatma, halkı uyarma"** adına yayınlar yapıldı, kitaplar yazıldı, pek çok yazı kaleme alındı.

Bu düşünce tarzında olanların bazılarının **"sadece Yahudi düşmanlığı güttüğü, her yahudinin Siyonist olmadığı"** 90'lı yıllarda konuşulmaya başlandı. Mesela **Lozan'daki Yahudi Haham Haim Nahum'un Siyonist olmadığı**, üstelik Vehbi Koç'un ortağı **Bernar Naum'un babası sanılmasına rağmen bir akrabalık bağının bulunmadığı** anlaşıldı. Hatta bir süre sonra Yahudilerin fazlasıyla abartıldığı, **"Yahudilerin dünyayı yönettiği algısı oluşsun diye bunu da Yahudilerin tezgahladığı"** bile düşünülürdü.

"Yahudiler tabii ki çok kötülük yaptı, Filistinlilere zulmediyor, hatta ekonomide ve medyada etkin olduğu da inkar edilemez ama bütün dünyayı Yahudiler yönetiyor lafları da kabak tadı vermeye başladı" görüşünün Refah Partililer arasında yaygınlaştığı 90'lı yıllarda **Adnan Oktar ve müridleri ortaya çıktı** ve ardi ardına neredeyse her ay iki üç adet çok lüks baskılı **"Yahudiler, Siyonistler"** konulu kitaplar yayınlamaya başladılar.

Sadece Yahudilik hakkında değil, **Evrin Teorisi'nin** yalan olduğuna dair onlarca kitap yayınlandı. Harun Yahya adıyla ayda üç beş kitap çıkaran Adnan Oktar'ın Yahudilik konulu kitaplarını normalde **"bu konuda fazlasıyla duyarlı olan"** Refah Partililer tarafından bile aslında pek ilgi görmedi. Çünkü 60'lı 70'li yılların o havası kaybolmuştu. Bu konuların aşırı bulunduğu ve demode bulunduğu bir dönemdi. **"Kardeşim Yahudiler çalışıp dünyayı ele geçirdiyse, Müslümanlar da yatmasını çalışsın"** diye konuşuluyordu yeni nesil İslamcılar tarafından.

BU ADNANCILAR DA NERDEN ÇIKTI

Yine de Harun Yahya'nın kitapları yağmur gibi peşi peşine yayınlandı ve Adnan Hoca cemaati Türkiye'nin gündemine oturdu. Daha önce **"Deli"** diye hakkında yayınlar yapılan Adnan Oktar, aynı zamanda **"geniş kesimi ürküten"** bir isim haline geldi.

Kitapları değil ama **"kiralık yazarlar tarafından kaleme alınıp"** Harun Yahya adıyla kitap çıkaran Adnan Oktar ve etrafındaki zenginler, sanatçılar özel televizyonların yaygınlaştığı dönemde medyatik oldu.

İlgi çekmesinin çeşitli nedenleri vardı. Kitaplar normalde pek **"raf satışı yapmıyordu"** ancak on binlerce bedava dağıtılıyordu. Bunun dışında Adnan Oktar'ın kitaplarının tam sayfa reklamları düşük tirajlı gazetelerde yayınlanıyordu. Bu reklamlar aslında o gazetelerin bile **"pek benimsemeyeceği şeylerdi"** fakat Adnan Oktar ekibinden **"zengin müritlerin yazı işleri müdürleriyle özel ilgilenmesi"**, maddi manevi destekler vermesi (**dindar bir gazetenin yazı işleri müdürü, bugünün Turkuvas Medya Grubu yazarı, bu destekler sayesinde birden bire lüks bir araba ve bir dubleks ev almıştı**), reklamların yayınlanmasını sağlıyordu. Hem gazeteye haftada bir düzenli reklam geliri getiriyordu.

Sadece reklam da verilmiyordu. Hafta da bir iki gün Adnan Oktar'ın, müritlerinden **Gülây Pınarbaşı'nın, Serap Akıncioğlu'nun** yazılarının yayınlandığı sayfalar yapılıyordu. Gazeteye göre konular seçiliyordu. **Milli Gazete'de** (Harun

Yahya) Adnan Oktar ve Gülay Pınarbaşı **Yahudilik ve Siyonizm** konulu yazılar ağırlıktayken, **Yeni Asya**'da yine Adnan Oktar ve Serap Akıncioğlu **Bediüzzaman Said Nursi, Risale-i Nur, Nurculuk** ağırlıklı yazılar yazıyordu. **Yeni Çağ/Ortadoğu** gibi milliyetçi gazetelerde ise Adnan Oktar bu sefer **Türkçülük, Türklük, Milliyetçilik** konularında kalem oynatıyordu. **Cumhuriyet** gazetesinde ise Adnan Hoca'nın **Atatürk, Cumhuriyet** konulu kitaplarının tam sayfa reklamları yayınlanıyordu. Kimse de **"Bu adam nasıl olur da bir yerde Bediüzzaman'ı, bir yerde Atatürk'ü yazıyor?"** diye sormuyordu.

Bununla da kalınmıyor, kimi gazeteler ve o dönemde yayınlanan bazı dergiler Adnan Oktar'ın (**bütün maliyetlerini karşılayıp üstüne para verdiği**) Harun Yahya adıyla yazdığı kitapları promosyon olarak veriyordu. Samimi bulunmasa da, oldukça zengin Adnancı gençlerin bir dava adına böyle faaliyet göstermesi takdir ediliyordu. En azından adamlar **"o dönemde belki ihtiyaç olan, moral kazanılmasını sağlayan zengin ama Müslüman görselini"** sağlıyorlardı. Filmlerden tanınan Gülay Pınarbaşı, Serap Akıncioğlu gibi **"artistlerin hidayetlerine vesile olup ne güzel kapanmasını"** sağlamışlardı.

Bu medya faaliyetlerinin dışında, Adnan Hoca cemaatinin müritlerini zengin yakışıklı gençlerden olması, adı bilinen bazı sanatçıların ve mankenlerin bu cemaatte yer alması, Adnan Hoca'nın **"köşkte yaşıyor olması"** özellikle Refah Partililerin, genelde İslami kesimin ilgisini çekiyordu. Tam **Mehmet Şevket Eyyi**'nin **"hayalini kurduğu görsele, imaja, zenginliğe uygun Müslüman"** tiplerdi. Onca zenginliklerine ve şöhretlerine rağmen, İslam davası için mücadele ettikleri için dua edenler bile vardı.

Bünyesinde fakir birisinin olmadığı, sadece zenginlerin, yakışıklıların, güzellerin, mankenlerin olduğu imajına sahip bu yeni cemaatin sosyetik mekanlarda, **Etiler-Bebek-Levent-Moda** gibi semtlerde faaliyet göstermesi bazılarınca eleştirilse de, çoğu kimse tarafından takdir ediliyordu. Sonuçta zengin bile olsalar, İslam'a hizmet ediyorlar, İslamcıların giremeyeceği mekanlarda beklenmedik kişilerin hidayetlerine vesile oluyordular.

MASONLUK ALEYHİNDE KİTAPLAR YAZIP MASON OLMAK

Üstelik bu gençler gözü kara insanlardı, **"İslam düşmanı"** sanatçıların, gazetecilerin, yazarların, hatta siyasetçilerin kirlî çamaşırlarını ortaya seriyordu. **"Özel hayatlarını"** ortaya saçarak, milletin gözünde rezil rüsva ediyorlardı. Televizyonlar, gazeteler, yazarlar, sanatçılar Adnancıların bu taarruzlarından yılmışlar, kimileri **"yüzlerce dava açan ve mahkemelerde sürdüren"** bu cemaate bulaşmamaya özen göstermeye başlamıştı. (Daha sonra **"Özel hayatla yola getirme"** taktiğini FETÖ üstlenecek, Adnancılardan bin kat daha iyi yapacaktı.)

Bu dönemde Adnancıların gençleri özellikle de güzel kızları ailelerinden kopardığı, ailelerin çocuklarını kurtarmak için mücadele ettikleri çok gündeme geldi. Hatta, 2007'de yazar Ahmet Ümit Adnancıların kadınları tuzağa düşürme iddialarından esinlenerek Tapınak Fahişeleri kitabını yayınladı. İsmail Gülgeç resimledi.

Adnancılar 28 Şubat döneminden sonra nedense sessizliğe büründüler. Bu arada cemaat içi ayrılık da yaşadılar. Harun Yahya kitaplarını yazan kiralık yazarlardan bir kısmı başta olmak üzere kimi önemli isimler (Biri şimdi Sabah gazetesinin internet sayfasını yönetiyor), **"Adnan Hoca'nın kadın düşkünlüğünden"** rahatsız olarak ayrılmışlardı. İslami amaçla ortaya çıkan cemaatin kimi gençleri, **"Adnan Oktar'ın harem kurmasına"** itiraz etmiş ama söz dinletememişlerdi.

Sonraki süreçte Adnancıların vitrinine **Kedicikler** yerleşti. **"İnşallah, Maşallah, çok yakışıklısınız hocam"** muhabbeti bol olan ve arada **"hep birlikte oynanan"** programlarla magazinel bir cemaate dönüştü. Bunun yanısıra onlarca **"Yahudilik-Siyonizm-İsrail aleyhindeki kitaplarıyla"** tanınan Adnan Hoca, **"İsrail ile yakınlaşmış, yakın adamları vasıtasıyla Netanyahu ile bağ kurmuş"**, üstelik çok yüksek bir meblağ ödeyerek **"mason"** olmuştu.

Hem bu yönü, hem de Kediciklerle oynaşarak programlar yapması herkeste rahatsızlık uyandıran cemaat, şu anda FETÖ'den sonra devletin operasyonuna uğrayan ikinci cemaat oldu. Hala yargılanmaktalar.

Adnancılardan önce Yahudilik masonluk aleyhinde yazanlar, konuşanlar büyük oranda buna inanıyorlardı ve samimilerdi.

Yahudilik dūřmanlıđını kullanan, sömüren ve sonra da Yahudilere dost olan Adnancılardan başka bir cemaat dünya da var mı bilmiyorum.

Asiye Gldđan

Odatv.com

Asiye Gldđan

Diđer Yazıları

AKP'liler Sedat Peker'i nasıl görüyor

12.06.2021

Fethullah Gülen'in evinde yumruklar konuřtu

24.03.2021

Niyazi Birinci nasıl Yavuz Bahadıroğlu oldu

31.01.2021

Kazım Güleçyüz yazısını nasıl sakladı

02.09.2020

Bir başka açıdan Dilipak

24.08.2020

Danimarkalı Gelin'e ne oldu

29.07.2020

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşağı

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VIDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

